

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA NR 202/25/COL

z dnia 10 grudnia 2025 r.

w sprawie zwolnień z podatku akcyzowego obejmującego spalanie odpadów w przypadku przedsiębiorstw objętych systemem EU ETS (Norwegia) [2026/740]

Urząd Nadzoru EFTA („Urząd”),

Uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), a w szczególności jego art. 61 i 62,

uwzględniając protokół 26 do Porozumienia EOG,

uwzględniając Porozumienie między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości („porozumienie o nadzorze i Trybunale”), w szczególności jego art. 24,

uwzględniając protokół 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale („protokół 3”), w szczególności jego art. 1 ust. 3 w części I oraz art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 6 w części II,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag ⁽¹⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY

1 Procedura

- (1) 29 lutego 2024 r. władze norweskie zgłosiły (i) zwolnienie z podatku akcyzowego od spalania odpadów dla przedsiębiorstw podlegających unijnemu systemowi handlu uprawnieniami do emisji („środek 1”) oraz (ii) zwolnienie z podatku od emisji CO₂ w odniesieniu do gazu płynnego („LPG”) i gazu ziemnego dla przemysłu przetwórczego dla przedsiębiorstw podlegających unijnemu systemowi handlu uprawnieniami do emisji („środek 2”), zgodnie z częścią I art. 1 ust. 3 protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale ⁽²⁾.
- (2) Decyzją nr 039/24/COL z dnia 27 marca 2024 r. („decyzja o wszczęciu postępowania”) ⁽³⁾ Urząd wszczął formalne postępowanie wyjaśniające. 30 kwietnia 2024 r. ⁽⁴⁾ władze norweskie przedstawiły swoje uwagi dotyczące decyzji o wszczęciu postępowania.
- (3) Decyzję o wszczęciu postępowania opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej ⁽⁵⁾. Urząd otrzymał uwagi od zainteresowanych stron dotyczące środka 1 ⁽⁶⁾. 14 czerwca 2024 r. ⁽⁷⁾ Urząd przekazał te uwagi władzom norweskim. 21 czerwca 2024 r. ⁽⁸⁾ władze norweskie przedstawiły swoje uwagi do uwag zainteresowanych stron.

⁽¹⁾ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 039/24/COL o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie zwolnień z podatku akcyzowego obejmującego spalanie odpadów oraz z podatku od emisji CO₂ obejmującego gaz płynny (LPG) i gaz ziemny w przypadku przedsiębiorstw objętych systemem ETS (Dz.U. C, C/2024/3127, 8.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/3127/oj>) i Suplement EOG nr 38 z 8.5.2024, s. 1.

⁽²⁾ Dokumenty nr 1439561, 1439563 i 1439565.

⁽³⁾ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 039/24/COL o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie zwolnień z podatku akcyzowego obejmującego spalanie odpadów oraz z podatku od emisji CO₂ obejmującego gaz płynny (LPG) i gaz ziemny w przypadku przedsiębiorstw objętych systemem ETS.

⁽⁴⁾ Dokumenty nr 1453310, 1453306, 1453308 i 1453304.

⁽⁵⁾ Dz.U. C(2024) 3127 z 8.5.2024 i Suplement EOG nr 38 z 8.5.2024, s. 1.

⁽⁶⁾ Dokument nr 1509369.

⁽⁷⁾ Dokument nr 1463157.

⁽⁸⁾ Dokumenty nr 1465942 i 1465940.

- (4) 18 lutego 2025 r. ⁽⁹⁾ Urząd zwrócił się do władz norweskich o dodatkowe informacje. 27 lutego 2025 r. odbyło się spotkanie z udziałem Urzędu i władz norweskich. 18 marca 2025 r. ⁽¹⁰⁾ władze norweskie odpowiedziały na wezwanie do udzielenia informacji z 18 lutego 2025 r. 19 maja 2025 r. odbyło się kolejne spotkanie z udziałem Urzędu i władz norweskich, a 28 maja 2025 r. ⁽¹¹⁾ Urząd przesłał władzom norweskim pytania uzupełniające. Władze norweskie udzieliły odpowiedzi na pytania Urzędu 1 lipca 2025 r. ⁽¹²⁾. Dodatkowe spotkania z udziałem Urzędu i władz norweskich odbyły się 25 sierpnia 2025 r. i 4 września 2025 r. Na mocy porozumienia między Urzędem a władzami norweskimi oraz zgodnie z częścią II art. 7 ust. 6 protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale termin przyjęcia decyzji w następstwie formalnego postępowania wyjaśniającego przedłużono do 31 grudnia 2025 r. Kolejne spotkania z udziałem Urzędu i władz norweskich odbyły się 10 października 2025 r., 14 listopada 2025 r. i 21 listopada 2025 r.
- (5) Niniejsza decyzja dotyczy wyłącznie środka 1. Jeżeli chodzi o środek 2, o którym mowa w pkt 7–11 decyzji o wszczęciu postępowania, Urząd nie zamknął formalnego postępowania wyjaśniającego.

2 Opis środka

2.1 Przebieg procedury

- (6) W projekcie budżetu na 2022 r. rząd norweski zaproponował wprowadzenie podatku akcyzowego od spalania odpadów w celu zmniejszenia emisji CO₂ dzięki internalizacji kosztów emisji CO₂ związanych z tą działalnością ⁽¹³⁾.
- (7) Podatek akcyzowy od spalania odpadów wprowadzono 1 stycznia 2022 r. Ogólna stawka podatku od spalania odpadów wynosi obecnie 830 NOK za tonę CO₂ w 2025 r. ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁵⁾.
- (8) W celu wykonania swoich zobowiązań wynikających z dyrektywy w sprawie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji („dyrektywa EU ETS”) ⁽¹⁶⁾ Norwegia wprowadziła krajową ustawę o kwotach klimatycznych („ustawa o kwotach klimatycznych”) ⁽¹⁷⁾. Na mocy tej ustawy przedsiębiorstwa wchodzące w zakres jej stosowania mają obowiązek umarzania uprawnień do emisji zgodnie z jej przepisami.
- (9) Emisje objęte ustawą o kwotach klimatycznych nie podlegają obecnie całkowitemu zwolnieniu z podatku akcyzowego od spalania odpadów, lecz są objęte obniżoną stawką wprowadzoną na mocy ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych („GBER”) ⁽¹⁸⁾. Aby jednak uniknąć sytuacji, w której przedsiębiorstwa podlegają zarówno podatkowi akcyzowemu od spalania odpadów według obniżonej stawki, jak i obowiązkowi umarzania uprawnień do emisji zgodnie z ustawą o kwotach klimatycznych, władze norweskie zamierzają wprowadzić środek 1. Jeżeli Urząd uzna, że środek 1 jest zgodny z zasadami pomocy państwa EOG, całkowicie zwolni emisje objęte ustawą o kwotach klimatycznych z podatku akcyzowego od spalania odpadów ⁽¹⁹⁾.

⁽⁹⁾ Dokument nr 1509413.

⁽¹⁰⁾ Dokumenty nr 1525019 i 1525021.

⁽¹¹⁾ Dokument nr 1539541.

⁽¹²⁾ Dokumenty nr 1552680 i 1552681.

⁽¹³⁾ Prop. 1 LS (2021–2022), Skatter, avgifter og toll 2022, poz. 9.9.5.

⁽¹⁴⁾ W okresie od stycznia do lipca 2025 r. stawka podatkowa wynosiła 908 NOK. Obecna stawka podatkowa w wysokości 830 NOK za tonę CO₂ ma zastosowanie od sierpnia 2025 r.

⁽¹⁵⁾ Obecny poziom podatku akcyzowego ma charakter tymczasowy, ponieważ wprowadzanie podatku akcyzowego od spalania odpadów odbywa się stopniowo. Początkowo władze norweskie planowały podnieść stawkę podatkową od spalania odpadów do ogólnej stawki pobieranej za podobne emisje w 2026 r., zob. pkt 37. Ze względu na obawy o dostawy energii elektrycznej do sieci oraz w związku z prowadzoną przez Komisję Europejską oceną dotyczącą tego, czy unijny system handlu uprawnieniami do emisji należy rozszerzyć na spalanie odpadów, władze norweskie rozważają jednak wstrzymanie dalszych podwyżek poziomu opodatkowania w 2026 r.

⁽¹⁶⁾ LOV-2004-12-17-9.

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32), akt, o którym mowa w pkt 21a1 załącznika XX do Porozumienia EOG, ze zmianami.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1), o którym mowa w pkt 1j załącznika XV do Porozumienia EOG, ze zmianami. Działalność podlegająca ustawie o kwotach klimatycznych jest obecnie objęta obniżoną stawką w wysokości 182 NOK za tonę CO₂, co stanowi 22 % ogólnej stawki podatkowej, zob. GBER 11/2024/ENV.

⁽¹⁹⁾ FOR-2024-12-13-3220, *Stortingsvedtak om avgift på avfallsforbrenning for 2025*, numeral II.

- (10) Zdaniem władz norweskich środek 1 nie kwalifikuje się jako pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, ponieważ jest środkiem nieselektywnym. Zgłoszono go jednak w celu zapewnienia pewności prawa.

2.2 Cel

- (11) Środek ma zapobiegać sytuacji, w której działania związane z emisjami CO₂ podlegają dwóm zestawom wymogów prawnych mających na celu internalizację kosztów emisji. Środek 1 ma także zapewnić, aby spalanie odpadów nie podlegało zarówno podatkowi akcyzowemu, jak i kosztom uprawnień do emisji wynikającym z ustawy o kwotach klimatycznych.

2.3 Krajowa podstawa prawna i administracja

- (12) Krajową podstawę prawną środka 1 stanowią decyzje w sprawie podatku akcyzowego i podatków, które przyjmuje corocznie parlament norweski za pośrednictwem budżetu państwa, oraz mające zastosowanie norweskie przepisy wykonawcze do tych decyzji. Organem odpowiedzialnym za zarządzanie środkiem będzie norweskie Ministerstwo Finansów. Norweski system podatkowy opiera się jednak na obowiązku samoobliczania podatku. Obowiązek ten oznacza, że podatnicy mają obowiązek przekazywania organom podatkowym informacji poprawnych pod względem faktycznym oraz stosowania odpowiednich przepisów podatkowych przy obliczaniu podatku.

2.4 Odpowiednie przepisy i polityka w zakresie ochrony środowiska

- (13) Unia Europejska („UE”) zobowiązała się do przekształcenia Europy w wysoce energooszczędną gospodarkę neutralną pod względem emisji dwutlenku węgla. W związku z tym 29 lipca 2021 r. weszło w życie Europejskie prawo o klimacie⁽²⁰⁾. Przewidziano w nim cel prawny polegający na osiągnięciu przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r. oraz cel polegający na redukcji do 2030 r. emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.
- (14) Jak wynika z decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 269/2019⁽²¹⁾ Norwegia zgodziła się w 2019 r. na nowe obowiązki wynikające z prawa EOG, aby do 2030 r. osiągnąć swój cel redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. wynikający z porozumienia paryskiego. W następstwie tej decyzji Norwegia podlega rozporządzeniu w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego⁽²²⁾ („rozporządzenie ESR”) oraz rozporządzeniu w sprawie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa („LULUCF”)⁽²³⁾, oprócz unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji („system ETS”), w którym uczestniczy od 2008 r. UE zmieniła te akty w ramach pakietu „Gotowi na 55”, aby odzwierciedlić zwiększony cel polegający na redukcji do 2030 r. emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.⁽²⁴⁾ W przeciwieństwie do zmian w systemie ETS zmian w rozporządzeniu ESR nie dostosowano jednak jeszcze ani nie uwzględniono ich w Porozumieniu EOG.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1). Uznano, że Europejskie prawo o klimacie nie podlega włączeniu do Porozumienia EOG.

⁽²¹⁾ Zob. decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 269/2019 z dnia 25 października 2019 r. oraz oświadczenia złożone w związku z tą decyzją (Dz.U. L 11 z 12.1.2023, s. 38). Zob. także komunikat prasowy Komisji Europejskiej z 25 października 2019 r.

⁽²²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 („rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego”) (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26), akt, o którym mowa w art. 3 pkt 8 lit. a) tiret drugie protokołu 31 do Porozumienia EOG.

⁽²³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1), akt, o którym mowa w art. 3 pkt 8 lit. a) tiret pierwsze protokołu 31 do Porozumienia EOG.

⁽²⁴⁾ Z przeglądem procesu przyjmowania przepisów w ramach pakietu „Gotowi na 55” można zapoznać się tutaj.

2.4.1 Unijny system handlu uprawnieniami do emisji

- (15) System ETS obejmuje emisje z wysokoemisyjnych gałęzi przemysłu i rodzajów działalności, takich jak produkcja energii, sektor naftowy i lotnictwo. System ETS jest instrumentem tak zwanego systemu pułapów i handlu. Instrumentem tym ustanowiono pułap całkowitej emisji niektórych gazów cieplarnianych z sektorów objętych systemem ETS oraz system wydawania i umarzania zbywalnych uprawnień do emisji w ramach tego pułapu. System ETS został ustanowiony dyrektywą EU ETS i wszedł w życie w 2005 r. Norwegia uczestniczy w systemie od 2008 r. ⁽²⁵⁾.
- (16) Ograniczenie całkowitej liczby uprawnień w połączeniu z obowiązkiem umarzania uprawnień odpowiadających poziomowi wygenerowanych emisji gwarantuje, że system ETS przyczynia się do internalizacji kosztów emisji. Zgodnie z systemem ETS pewną liczbę uprawnień przydziela się przedsiębiorstwom bezpłatnie.
- (17) Każdego roku przedsiębiorstwa muszą umorzyć uprawnienia odpowiadające wygenerowanym przez nie w roku poprzednim emisjom objętym systemem ETS. Za niedopełnienie tego obowiązku nakłada się grzywny. Przedsiębiorstwa, których emisje były niższe niż liczba posiadanych przez nie uprawnień, mogą zachować nadwyżkę uprawnień. Z czasem pułap w ramach systemu ETS jest obniżany, tak aby całkowite emisje spadły.
- (18) System ETS zmieniono dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 ⁽²⁶⁾ w celu objęcia nim transportu morskiego od 1 stycznia 2024 r.
- (19) Oprócz zmian do systemu ETS wprowadzono również dodatkowy system handlu uprawnieniami do emisji obejmujący emisje z budynków, transportu drogowego i innych sektorów, które wcześniej nie były objęte systemem ETS („system ETS2”). ETS i ETS2 stanowią odrębne systemy handlu uprawnieniami do emisji, ponieważ nie można przenosić między nimi uprawnień. Działania podlegające obowiązkowi umarzania uprawnień do emisji zgodnie z systemem ETS2 są wyłączone z zakresu zgłoszonego środka ⁽²⁷⁾.
- (20) W 2023 r. cena uprawnień do emisji w ramach systemu ETS wynosiła średnio ok. 80 EUR za tonę emisji CO₂. W lutym 2024 r. cena ta wynosiła ok. 60 EUR za tonę emisji CO₂, a w październiku 2025 r. – około 78 EUR za tonę emisji CO₂.

2.4.2 Rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego

- (21) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia ESR rozporządzenie to ma zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych pochodzących z energii, procesów przemysłowych i użytkowania produktów, rolnictwa i gospodarowania odpadami, z wyłączeniem emisji gazów cieplarnianych pochodzących z działań objętych załącznikiem I do dyrektywy EU ETS. Emisje objęte systemem ETS są zatem wyłączone z zakresu rozporządzenia ESR, z wyjątkiem transportu morskiego i działań wymienionych w załączniku I wyłącznie do celów monitorowania, raportowania i weryfikacji ⁽²⁸⁾.
- (22) W rozporządzeniu ESR określono krajowy cel w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych dla każdego państwa. Organy krajowe w poszczególnych państwach mają obowiązek wdrożyć instrumenty polityki w celu osiągnięcia ich celów krajowych.
- (23) Włączając rozporządzenie ESR do Porozumienia EOG, Wspólny Komitet EOG ustanowił krajowy cel redukcji emisji dla Norwegii na 2030 r. na podstawie tego rozporządzenia.

⁽²⁵⁾ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 146/2007 z dnia 26 października 2007 r. zmieniająca załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG (Dz.U. L 100 z 10.4.2008, s. 92).

⁽²⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 134), akt, o którym mowa w pkt 21a1 załącznika XX do Porozumienia EOG.

⁽²⁷⁾ Zgłoszenie, akapit pierwszy.

⁽²⁸⁾ Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/857 z dnia 19 kwietnia 2023 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Dz.U. L 111 z 26.4.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/857/oj>) zmieniono art. 2 ust. 1 rozporządzenia ESR, doprecyzowując, że transport morski nadal podlega rozporządzeniu ESR pomimo włączenia go do systemu ETS w następstwie przeglądu ETS w 2023 r. (zob. pkt 18). Rozporządzenia (UE) 2023/857 zmieniającego rozporządzenie ESR jeszcze nie włączono do Porozumienia EOG.

2.4.3 Zastosowanie systemu ETS do spalania odpadów w Norwegii

- (24) Władze norweskie wyjaśniły, że objęcie zakładu lub instalacji systemem ETS zależy od tego, w jaki sposób dana działalność jest sklasyfikowana w norweskim rozporządzeniu w sprawie handlu uprawnieniami do emisji⁽²⁹⁾, które wraz z ustawą o kwotach klimatycznych włącza ETS do prawa norweskiego. Większość przypadków spalania odpadów objętego systemem ETS należy do kategorii „spalanie paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW”⁽³⁰⁾. Obowiązuje jednak wyjątek dotyczący spalania odpadów niebezpiecznych lub komunalnych, który według władz norweskich jest rozumiany i stosowany zgodnie z rozróżnieniem między spalarniami odpadów a współspalarniami odpadów⁽³¹⁾.
- (25) Władze norweskie wyjaśniają, że zgodnie z ich procedurą krajową spalarnie odpadów są wyłączone z systemu ETS, podczas gdy współspalarnie są objęte zakresem tego systemu⁽³²⁾. Urząd zauważa, że Sąd Apelacyjny Borgarting zwrócił się do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej w sprawie E-2/25⁽³³⁾ dotyczącej interpretacji zakresu zwolnienia dla spalania odpadów niebezpiecznych i komunalnych w ramach pierwszego działania wymienionego w załączniku I do dyrektywy EU ETS. W tej sprawie Trybunał EFTA stwierdził, że klasyfikacja oparta na rozróżnieniu między spalarniami a współspalarniami nie jest zgodna z dyrektywą EU ETS. Urząd zakłada, że w przyszłości władze norweskie będą stosować rozgraniczenie między emisjami objętymi ETS a emisjami nieobjętymi tym systemem zgodnie z dyrektywą EU ETS i odpowiednim orzecznictwem, w tym wyrokiem Trybunału EFTA w sprawie E-2/25. Urząd uważa jednak, że przyszłe zmiany w praktyce wynikające z wyroku i trwających procedur krajowych nie mają znaczenia w odniesieniu do oceny pomocy państwa w niniejszej decyzji. Zmiany w praktyce mogą prowadzić do zmiany klasyfikacji konkretnych obiektów/jednostek, ale nie mają wpływu na podstawowe rozróżnienie między emitentami podlegającymi systemowi ETS a tymi, którzy mu nie podlegają.
- (26) Ponadto w szeregu zakładów produkcji przemysłowej wykorzystuje się odpady jako jedno z kilku paliw w celu zaspokojenia potrzeb energetycznych. Zakłady te mogą być również objęte systemem ETS.
- (27) Władze norweskie wyjaśniły, że środek 1 będzie miał zastosowanie do zakładów/jednostek objętych systemem ETS, które dzięki temu środkowi zostaną zwolnione z podatku akcyzowego od spalania odpadów. Środek 1 nie będzie miał jednak zastosowania do zakładów/jednostek, które nie są objęte systemem ETS. Te zakłady/jednostki zostaną zatem obciążone podatkiem akcyzowym.

2.5 Argumenty przedstawione przez władze norweskie w zgłoszeniu

- (28) Zdaniem władz norweskich środek 1 nie stanowi pomocy państwa, ponieważ nie jest selektywny.
- (29) Władze norweskie argumentują, że celem podatku akcyzowego od spalania odpadów jest ustalenie ceny emisji CO₂, w przypadku gdy takiej ceny nie ustalono w ramach innych alternatywnych instrumentów. Ponadto władze norweskie podkreślają, że podatki klimatyczne są preferowanym przez Norwegię instrumentem redukcji emisji objętych rozporządzeniem ESR. Zdaniem władz norweskich systemem odniesienia, względem którego należy oceniać selektywność środka 1 na podstawie zasad pomocy państwa EOG, jest zatem podatek akcyzowy od spalania odpadów, które nie wchodzi w zakres stosowania systemu ETS, ale powoduje emisje objęte rozporządzeniem ESR. Ponadto władze norweskie twierdzą, że środek 1 nie jest na pierwszy rzut oka selektywny, ponieważ przedsiębiorstwa podlegające zwolnieniom wprowadzonym w ramach środka 1 znajdują się w innej sytuacji prawnej i faktycznej niż przedsiębiorstwa, które nie podlegają zwolnieniom, ponieważ są objęte systemem ETS.

⁽²⁹⁾ FOR-2004-12-23-1851.

⁽³⁰⁾ Tamże, sekcje 1–3.

⁽³¹⁾ Władze norweskie wyjaśniły, że zgodnie z ich klasyfikacją spalarnie odpadów obejmują takie zakłady, które spalają głównie odpady komunalne lub niebezpieczne. Natomiast jako współspalarnie odpadów władze norweskie klasyfikują takie obiekty, które również spalają odpady, ale których głównym celem nie jest unieszkodliwianie odpadów, lecz raczej wytwarzanie energii lub innych produktów, z wykorzystaniem odpadów jako czynnika produkcji.

⁽³²⁾ Zob. dokumenty nr 1525019 i 1525021, o których mowa w przypisie 10.

⁽³³⁾ Wyrok Trybunału EFTA z dnia 11 listopada 2025 r., sprawa E-2/25, Sarsborg Avfallsenergi AS i in./Staten ved Klima- og miljødepartementet.

- (30) Władze norweskie twierdzą, że w przypadku uznania przez Urząd, że środki są na pierwszy rzut oka selektywne, odstępstwo od systemu odniesienia byłoby jednak uzasadnione logiką systemu. W tym względzie władze norweskie podkreślają, że podatek akcyzowy od spalania odpadów ma ten sam cel co system handlu uprawnieniami do emisji, tj. zmniejszenie emisji CO₂ poprzez ustalenie ceny takich emisji. W praktyce bez środka 1 przedmiotowe emisje podlegałyby opłacie emisyjnej dwukrotnie. Ponieważ podatek akcyzowy od spalania odpadów ma na celu zapewnienie racjonalnych pod względem kosztów redukcji emisji objętych rozporządzeniem ESR, zdaniem władz norweskich zapobieganie nakładaniu podwójnej opłaty od emisji należy uznać za logiczną konsekwencję systemu.

3 Powody wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego

- (31) W decyzji o wszczęciu postępowania Urząd wstępnie stwierdził, że środek 1 może stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, ponieważ środek ten może przyznawać selektywną korzyść beneficjentom.
- (32) Na podstawie wstępnej oceny Urząd wskazał, że systemem odniesienia środka 1 jest podatek akcyzowy od spalania odpadów. Ponadto Urząd uznał, że celem nieodłącznie związanym z systemem odniesienia jest internalizacja ceny za wszystkie emisje CO₂ ze spalania odpadów na poziomie co najmniej równoważnym podatkowi akcyzowemu.
- (33) Urząd ma wątpliwości, czy można uznać, że przedsiębiorstwa znajdują się w innej sytuacji faktycznej lub prawnej w świetle celu nieodłącznie związanego z systemem odniesienia, opierając się po prostu na tym, czy ich emisje są objęte rozporządzeniem ESR czy systemem ETS. Ponadto Urząd wyraził wątpliwości co do tego, czy środek 1 był uzasadniony wewnętrzną logiką systemu w odniesieniu do jego celu, jakim jest unikanie podwójnej regulacji.
- (34) Urząd wyraził również wątpliwości co do zgodności środka 1 z funkcjonowaniem Porozumienia EOG.

4 Uwagi władz norweskich

- (35) W swoich uwagach do decyzji o wszczęciu postępowania i odpowiedziach na wezwanie Urzędu do udzielenia informacji władze norweskie podkreśliły, że podatek akcyzowy nakłada się w celu ustalenia ceny emisji ze spalania odpadów, w odniesieniu do których takiej ceny wcześniej nie ustalono.
- (36) Władze norweskie podkreśliły, że dwoma głównymi instrumentami, które Norwegia stosuje w celu redukcji emisji CO₂ na szczeblu krajowym, są uczestnictwo w systemie ETS i wielosektorowe podatki klimatyczne⁽³⁴⁾: Instrumentom tym podlega ok. 85 % emisji w Norwegii⁽³⁵⁾.
- (37) Oba te instrumenty mają na celu ustalenie jednolitej ceny emisji w ramach każdego systemu, co prowadzi do ich redukcji przy najniższych kosztach dla całego społeczeństwa. Chociaż system ETS jest instrumentem rynkowym, w przypadku którego ceny ustala się zgodnie z mechanizmami rynkowymi, władze norweskie dążą do ustalenia poszczególnych wielosektorowych podatków klimatycznych od emisji na normalnym poziomie wynoszącym około 1 405 NOK za tonę ekwiwalentu CO₂ na 2025 r.⁽³⁶⁾
- (38) Władze norweskie zauważyły, że w decyzji o wszczęciu postępowania Urząd wstępnie wskazał, że systemem odniesienia jest podatek od wszystkich emisji CO₂ ze spalania odpadów na poziomie co najmniej równoważnym podatkowi akcyzowemu. Władze norweskie twierdzą, że pomimo faktu, iż zarówno system ETS, jak i wielosektorowe podatki klimatyczne mają na celu internalizację cen emisji CO₂, ceny emisji w ramach rozporządzenia ESR i poza zakresem jego stosowania niekoniecznie powinny być takie same. Ta polityka władz norweskich wynika z faktu, że istnieje ścisły związek między norweskimi emisjami nieobjętymi ETS a zobowiązaniami Norwegii w zakresie klimatu wynikającymi zarówno z porozumienia paryskiego, jak i z rozporządzenia ESR. Poziom cen określony za pomocą różnych wielosektorowych podatków klimatycznych ma zapewnić wypełnienie przez Norwęgę jej zobowiązań wynikających z rozporządzenia ESR, ale żadne takie zobowiązanie nie spoczywa na Norwegii w ramach systemu ETS. Zdaniem władz norweskich skutkiem gospodarczym wynikającym z wypełnienia tych zobowiązań powinno być ustalenie innej ceny emisji nieobjętych systemem ETS oraz innej ceny emisji objętych tym systemem.

⁽³⁴⁾ Prop 1 LS (2024–2025), Skatter, avgifter og toll, sekcja 10.9, s. 214 i nast.

⁽³⁵⁾ Norweskie podatki klimatyczne obejmują podatek od emisji CO₂ od produktów mineralnych, podatek akcyzowy od spalania odpadów, podatek od heksafluorku siarki (SF₆), podatek od wodorofluorowęglowodorów i fluorowęglowodorów (HFC/PFC) oraz podatek od emisji CO₂ w przemyśle naftowym.

⁽³⁶⁾ Zob. przypis 34. Jak wyjaśniono w pkt 7 i przypisie 15, poziom podatku akcyzowego od spalania odpadów jest obecnie niższy i wynosi 830 NOK za tonę CO₂.

- (39) Ponadto według władz norweskich osiągnięte przez Norwegię redukcje emisji objętych systemem ETS nie będą zaliczane na poczet osiągnięcia przez Norwegię celów wynikających z porozumienia paryskiego. Władze norweskie wyjaśniły, że wynika to z faktu, iż redukcje emisji objętych systemem ETS zostaną prawdopodobnie rozdzielone między państwa EOG, niezależnie od terytorium, na którym faktycznie te redukcje miały miejsce⁽³⁷⁾. Władze norweskie podkreśliły również, że biorąc pod uwagę pułap emisji objętych systemem ETS, dodatkowe redukcje emisji wynikające z podatku od emisji objętych systemem ETS mają jedynie ograniczony wpływ na globalne redukcje emisji, ponieważ taka sama ilość ekwiwalentu CO₂ może zostać wyemitowana przez przedsiębiorstwa gdzie indziej w ramach systemu ETS. To całkowity pułap emisji w ramach systemu ETS określa całkowitą ilość emisji.
- (40) Z kolei poziom podatków klimatycznych pobieranych w sektorach nieobjętych systemem ETS ustalają zasadniczo władze norweskie, aby zapewnić osiągnięcie przez Norwegię redukcji emisji gazów cieplarnianych zgodnie z jej zobowiązaniami wynikającymi z rozporządzenia ESR i porozumienia paryskiego.
- (41) Władze norweskie wyjaśniły ponadto, że podatki klimatyczne pobierane na jednolitym poziomie są opłacalnym sposobem redukcji emisji objętych rozporządzeniem ESR, a tym samym wypełnienia zobowiązań wynikających z rozporządzenia ESR i porozumienia paryskiego. Podatki klimatyczne stanowią cenę emisji ESR, która zachęca do redukcji emisji, ale pozwala przedsiębiorstwom i gospodarstwom domowym decydować, które redukcje emisji są najbardziej przystępne cenowo i najłatwiejsze do wdrożenia.
- (42) Ponadto władze norweskie wskazały, że przedsiębiorstwa podlegające systemowi ETS i ustawie o kwotach klimatycznych mają szereg obowiązków prawnych. Obowiązki te obejmują obowiązek pomiaru, raportowania i weryfikacji emisji gazów cieplarnianych, a także umarzania uprawnień do emisji. Ponadto władze norweskie twierdzą, że niezależnie od początkowej metody nabycia, takie uprawnienia stanowią alternatywny koszt w sprawozdaniach finansowych/bilansach przedsiębiorstw i stanowią dla nich zachętę do redukcji emisji.

5 Uwagi zainteresowanych stron

- (43) Norsk Industri, Federacja Przemysłu Norweskiego („Norsk Industri”), przedstawiła uwagi dotyczące środka 1. W swoich uwagach Norsk Industri podkreśla, że współspalarnie odpadów podlegają dwóm zestawom środków ustalającym cenę emisji CO₂. Zdaniem Norsk Industri zwolnienie z podatku akcyzowego od spalania odpadów w odniesieniu do współspalarni przemysłowych podlegających systemowi ETS nie stanowi pomocy państwa, w szczególności w świetle niedawnego orzecznictwa sądów UE podkreślającego autonomię fiskalną państw członkowskich.
- (44) Norsk Industri uważa, że opisowi systemu odniesienia odpowiada dokładnie podatek określony przez władze norweskie. Podatkowi akcyzowemu, w tym potencjalnemu zwolnieniu przewidzianemu w ramach środka 1, podlega spalanie odpadów komunalnych, natomiast działania objęte systemem ETS nie podlegają temu podatkowi. Ponieważ nieopodatkowanie działalności związanej ze spalaniem odpadów objętej systemem ETS jest częścią systemu odniesienia, nie ma potrzeby oceny, czy zwolnienie stanowi odstępstwo.
- (45) Po drugie, Norsk Industri twierdzi, że zarówno system ETS, jak i środek 1 mają wspólny cel, jakim jest zachęcanie do zmian w zachowaniu prowadzących do redukcji emisji. Wybór polityczny władz norweskich polegający na ustanowieniu podatku akcyzowego w sposób uzupełniający ETS, tak aby nie stosować pokrywających się instrumentów do osiągnięcia celu, jakim jest redukcja emisji, jest wyrazem autonomii podatkowej władz norweskich i należy go uszanować. Ponadto przedsiębiorstwa objęte systemem ETS już teraz uiszczają opłatę za swoje emisje, co wyraźnie sprawia, że nie są one porównywalne z tymi, które nie są objęte tym systemem.
- (46) Ponadto ponieważ zasadniczym celem podatku akcyzowego jest stworzenie nie więcej niż jednej zachęty do redukcji emisji, środek 1 znajduje uzasadnienie w charakterze lub ogólnej strukturze podatku akcyzowego.

⁽³⁷⁾ Władze norweskie poinformowały, że nadal prowadzą rozmowy z UE na temat sposobu podziału odpowiedzialności za emisje w ramach systemu ETS w obecnym okresie rozliczeniowym w ramach porozumienia paryskiego. Założenia władz norweskich dotyczące przydziałów emisji są zatem oparte na podziale odpowiedzialności za emisje w poprzednich okresach rozliczeniowych.

II. OCENA

6 Istnienie pomocy państwa

- (47) Art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG stanowi, co następuje: „Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszego Porozumienia, wszelka pomoc przyznawana przez państwa członkowskie WE, państwa EFTA lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia w zakresie, w jakim wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami”.
- (48) Aby dany środek uznać za pomoc w rozumieniu powyższego postanowienia, muszą zatem być spełnione łącznie następujące warunki: (i) środek musi być przyznany przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych; (ii) środek musi przynosić korzyść przedsiębiorstwu; (iii) środek musi sprzyjać niektórym przedsiębiorstwom (selektywność); oraz (iv) środek musi grozić zakłóceniem konkurencji i wpływać na wymianę handlową.

6.1 Występowanie zasobów państwowych i możliwość przypisania środków państwu

- (49) Możliwość przypisania środka państwu i przyznanie korzyści przy użyciu zasobów państwowych stanowią dwa odrębne i kumulatywne warunki istnienia pomocy państwa, które jednak często ocenia się łącznie, ponieważ oba odnoszą się do publicznego pochodzenia danego środka ⁽³⁸⁾.
- (50) Jeżeli chodzi o możliwość przypisania środka państwu, środek z definicji można przypisać państwu, jeżeli korzyść została przyznana przez organ publiczny, nawet jeśli dany organ jest prawnie niezależny od innych organów publicznych ⁽³⁹⁾.
- (51) Jeżeli chodzi o wymóg zaangażowania zasobów państwowych, obejmują one wszystkie zasoby sektora publicznego ⁽⁴⁰⁾.
- (52) Środek 1 spełnia te warunki. Można go przypisać państwu, ponieważ jego podstawę prawną stanowią decyzje przyjęte przez parlament norweski oraz norweskie przepisy wykonawcze do tych decyzji (zob. pkt 12). Ponadto środek 1 wiąże się z wykorzystaniem zasobów państwowych, ponieważ obejmuje zwolnienie z podatku akcyzowego od spalania odpadów, co spowoduje utratę dochodów państwa w porównaniu z sytuacją, w której takie zwolnienie nie zostało ustanowione.

6.2 Przyznanie korzyści przedsiębiorstwu

- (53) Środek musi przynosić przedsiębiorstwom korzyść, dzięki której są one zwolnione z opłat, które zazwyczaj musiałyby pokryć z własnego budżetu. Korzyść w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG oznacza każdą korzyść gospodarczą, której dane przedsiębiorstwo nie mogłoby uzyskać w normalnych warunkach rynkowych ⁽⁴¹⁾.
- (54) Środek 1, w ramach którego przewiduje się zwolnienie z podatku akcyzowego, który w przeciwnym razie byłby należny od spalarni odpadów objętych systemem ETS, zapewnia również zwolnienie z obciążeń gospodarczych, które beneficjenci musieliby ponosić, gdyby nie wprowadzono tego środka.

6.3 Wpływ na wymianę handlową i zakłócenie konkurencji

- (55) Środek musi być w stanie zakłócić konkurencję i wpłynąć na wymianę handlową między umawiającymi się stronami Porozumienia EOG.
- (56) Urząd rozumie, że przetwarzanie odpadów podlega konkurencji i wymianie handlowej w ramach EOG. Ponadto władze norweskie nie przedstawiły informacji wskazujących, że beneficjenci prowadzą działalność wyłącznie na rynkach, na których konkurencja i wymiana handlowa między umawiającymi się stronami Porozumienia EOG nie istnieje lub jest ograniczona. Na tej podstawie Urząd jest zdania, że środek 1 może zakłócać konkurencję i wpływać na wymianę handlową między umawiającymi się stronami Porozumienia EOG.

⁽³⁸⁾ Wytyczne Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG („Wytyczne dotyczące pojęcia pomocy państwa”), Dz.U. L 342 z 21.12.2017, s. 35 oraz Supplement EOG nr 82 z 21.12.2017, s. 1, pkt 38.

⁽³⁹⁾ Wytyczne dotyczące pojęcia pomocy państwa, pkt 39.

⁽⁴⁰⁾ Wytyczne dotyczące pojęcia pomocy państwa, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo.

⁽⁴¹⁾ Wytyczne dotyczące pojęcia pomocy państwa, pkt 66 i przytoczone tam orzecznictwo.

6.4 Selektywność

- (57) Środek państwowy jest selektywny, jeżeli sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami znajdującymi się w porównywalnej sytuacji prawnej i faktycznej, jeśli chodzi o cel realizowany przez dany środek ⁽⁴²⁾. Środki ogólnego zastosowania, które nie faworyzują wyłącznie określonych przedsiębiorstw lub wyłącznie produkcji określonych towarów, nie wchodzą w zakres art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG ⁽⁴³⁾.
- (58) Cel realizowany przez środek państwowy lub technika stosowana przez państwo w celu jego wdrożenia nie są wystarczające, aby wykluczyć możliwość uznania tego środka za pomoc państwa. W art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG nie dokonuje się rozróżnienia między przyczynami lub celami środków państwowych, lecz definiuje się je w zależności od ich skutków ⁽⁴⁴⁾.
- (59) Ocena selektywności środków podatkowych przebiega zazwyczaj w drodze trzyetapowej analizy. Po pierwsze, określa się system odniesienia. Następnie należy ustalić, czy dany środek stanowi odstępstwo od tego systemu odniesienia w zakresie, w jakim wprowadza zróżnicowanie podmiotów gospodarczych, które w świetle celów tego systemu znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, środek jest na pierwszy rzut oka selektywny. Następnie należy ocenić, czy środek jest uzasadniony charakterem lub ogólną strukturą systemu ⁽⁴⁵⁾. Jeżeli środek selektywny na pierwszy rzut oka jest uzasadniony charakterem lub ogólną strukturą systemu, nie będzie uznawany za selektywny i w związku z tym będzie wykraczał poza zakres art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.
- (60) Środek jest również selektywny, jeżeli same ramy odniesienia, jak wynika z prawa krajowego, skonfigurowano zgodnie z ewidentnie dyskryminującymi parametrami mającymi na celu obejście przepisów dotyczących pomocy państwa ⁽⁴⁶⁾.

6.4.1 System odniesienia

- (61) Aby ocenić selektywność środka w ramach trzyetapowej analizy, należy najpierw ustanowić system odniesienia. System odniesienia to poziom, względem którego ocenia się selektywność danego środka ⁽⁴⁷⁾.
- (62) System odniesienia obejmuje spójny zbiór zasad, które zwykle mają zastosowanie – na podstawie obiektywnych kryteriów – do wszystkich przedsiębiorstw wchodzących w jego zakres, jak określono w celu tego systemu ⁽⁴⁸⁾. Jeżeli chodzi o podatki, system odniesienia to normalne opodatkowanie ⁽⁴⁹⁾ oparte na takich elementach, jak podstawa opodatkowania, podatnicy, zdarzenie podatkowe i stawki podatkowe ⁽⁵⁰⁾. Określenie ram odniesienia musi wynikać z obiektywnej analizy treści, struktury i konkretnych skutków przepisów mających zastosowanie na mocy prawa krajowego państwa EOG–EFTA, po wymianie argumentów z tym państwem ⁽⁵¹⁾.

⁽⁴²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 listopada 2001 r., C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, ECLI:EU:C:2001:598, pkt 41.

⁽⁴³⁾ Wytyczne dotyczące pojęcia pomocy państwa, pkt 118.

⁽⁴⁴⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2008 r., *British Aggregates Association/Komisja*, C-487/06 P, ECLI:EU:C:2008:757, pkt 81–89.

⁽⁴⁵⁾ Wytyczne dotyczące pojęcia pomocy państwa, pkt 128.

⁽⁴⁶⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 2011 r., C-106/09 P i C-107/09 P, *Komisja i Hiszpania/Rząd Gibraltaru i Zjednoczone Królestwo*, ECLI:EU:C:2011:732, pkt 100–108.

⁽⁴⁷⁾ Wytyczne dotyczące pojęcia pomocy państwa, pkt 132.

⁽⁴⁸⁾ Wytyczne dotyczące pojęcia pomocy państwa, pkt 133.

⁽⁴⁹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2006 r., *Portugalia/Komisja*, C-88/03, ECLI:EU:C:2006:511, pkt 56.

⁽⁵⁰⁾ Wytyczne dotyczące pojęcia pomocy państwa, pkt 134.

⁽⁵¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 5 grudnia 2023 r., *Luksemburg/Komisja*, C-451/21 P i C-454/21 P, pkt 111.

- (63) Jeżeli dany środek podatkowy jest nierozzerwalnie związany z ogólnym systemem podatkowym danego państwa EOG–EFTA, należy odwołać się do tego systemu. Natomiast w sytuacji gdy taki środek można jasno oddzielić od owego całościowego systemu, nie można wykluczyć, że ramy odniesienia, które należy uwzględnić, są dużo bardziej wąskie niż dany całościowy system, a nawet że są one tożsame z samym środkiem, jeżeli jawi się on jako norma z własną odrębną logiką prawną i nie jest możliwe określenie spójnej całości normatywnej poza owym środkiem ⁽⁵²⁾ ⁽⁵³⁾.
- (64) To dane państwo EOG–EFTA określa, wykonując swoje własne kompetencje w dziedzinie podatków bezpośrednich i z należyтым uwzględnieniem swojej autonomii podatkowej i prawa EOG, cechy konstytutywne podatku, które co do zasady określają system odniesienia. Dotyczy to w szczególności określenia wyboru stawki podatkowej, podstawy opodatkowania, zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego i ewentualnych zwolnień ⁽⁵⁴⁾. Stawka podatkowa i grupa podatników należą do podstawowych cech systemu prawnego ⁽⁵⁵⁾. Określenie cech konstytutywnych podatku obejmuje podstawę opodatkowania, ale również wszelkie zwolnienia, którym podlega podatek ⁽⁵⁶⁾. Do kompetencji państwa EOG–EFTA należy wyznaczanie podstaw opodatkowania i rozłożenie obciążenia podatkowego na poszczególne czynniki produkcji i sektory gospodarki.
- (65) Ogólnego i abstrakcyjnego zwolnienia, któremu podlega podatek bezpośredni, zwykle nie kwalifikuje się jako pomoc państwa. Co do zasady w zakresie, w jakim uznaje się, że zwolnienie jest nieodłącznie związane z normalnym systemem podatkowym, nie może ono przyznawać selektywnej korzyści ⁽⁵⁷⁾. Państwa EOG–EFTA, dzięki swojej autonomii podatkowej, mogą stosować klasyfikacje podatkowe, a w szczególności zwolnienia podatkowe, które uważają za najbardziej odpowiednie do osiągnięcia celów interesu ogólnego, do osiągnięcia których dążą, niezależnie od tego, czy cele te są związane z podatkami ⁽⁵⁸⁾. Poprzez podatki bezpośrednie państwa EOG–EFTA mogą zgodnie z prawem dążyć do osiągnięcia celów, które nie mają charakteru czysto budżetowego i które łącznie stanowią cel ram odniesienia.
- (66) Przy określaniu ram odniesienia do celów art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG w odniesieniu do środków podatkowych Urząd jest co do zasady zobowiązany do zaakceptowania wykładni odpowiednich przepisów prawa krajowego dokonanej przez dane państwo EOG–EFTA podczas wymiany argumentów z Urzędem, pod warunkiem że wykładnia ta jest zgodna z brzmieniem prawa krajowego ⁽⁵⁹⁾.
- (67) W przedmiotowej sprawie władze norweskie uważają, że systemem odniesienia jest podatek akcyzowy od spalania odpadów mający zastosowanie do wszystkich emisji nieobjętych zakresem systemu ETS, ale podlegających zobowiązaniom Norwegii wynikającym z rozporządzenia ESR. Można to również rozumieć tak, że systemem odniesienia jest sam podatek akcyzowy, w przypadku którego zwolnienie z podatku dla emisji objętych systemem ETS stanowi integralną część tego systemu odniesienia. Według władz norweskich zakres podatku akcyzowego obejmuje zatem wyłącznie emisje ze spalania odpadów podlegające rozporządzeniu ESR.

⁽⁵²⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 października 2021 r., Banco Santander i in./Komisja, C-53/19 P i C-65/19 P, ECLI:EU:C:2021:795, pkt 63.

⁽⁵³⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2025 r., Prezydent Miasta Mielca, C-453/23, ECLI:EU:C:2025:285, pkt 47.

⁽⁵⁴⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 grudnia 2023 r., Komisja/Amazon.com i in., C-457/21 P, ECLI:EU:C:2023:985, pkt 39; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 5 grudnia 2023 r., Luksemburg/Komisja, C-451/21 P i C-454/21 P, ECLI:EU:C:2023:948, pkt 118, oraz wyrok Sądu Unii Europejskiej, Svenska Bankföreningen i Länsförsäkringar Bank/Komisja, T-112/22, ECLI:EU:T:2024:250, pkt 50.

⁽⁵⁵⁾ Wyrok Sądu Unii Europejskiej, Svenska Bankföreningen i Länsförsäkringar Bank/Komisja, T-112/22, ECLI:EU:T:2024:250, pkt 50.

⁽⁵⁶⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2025 r., Prezydent Miasta Mielca, C-453/23, ECLI:EU:C:2025:285, pkt 49.

⁽⁵⁷⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2025 r., Prezydent Miasta Mielca, C-453/23, ECLI:EU:C:2025:285, pkt 50.

⁽⁵⁸⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2025 r., Prezydent Miasta Mielca, C-453/23, ECLI:EU:C:2025:285, pkt 51.

⁽⁵⁹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 5 grudnia 2023 r., Luksemburg/Komisja, C-451/21 P i C-454/21 P, ECLI:EU:C:2023:948, pkt 120.

- (68) Podatek akcyzowy od spalania odpadów jest określony w norweskim budżecie państwa⁽⁶⁰⁾ ⁽⁶¹⁾. Zdarzeniem powodującym powstanie obowiązku podatkowego jest dostarczenie odpadów w celu ich spalania w spalarni, w przypadku gdy takie spalanie prowadzi do emisji kopalnego CO₂ do powietrza w wyniku spalania tych odpadów⁽⁶²⁾. Obowiązek zapłaty podatku akcyzowego ciąży na spalarniach odpadów⁽⁶³⁾. Podstawą opodatkowania podatkiem akcyzowym jest liczba ton kopalnego CO₂ uwolnionego w procesie spalania odpadów⁽⁶⁴⁾ ⁽⁶⁵⁾.
- (69) Urząd zauważa, że podatek akcyzowy od spalania odpadów jako taki nie jest częścią szerszego systemu podatkowego, lecz stanowi odrębny podatek. Chociaż podatek jest pobierany od emisji CO₂ do powietrza, dotyczy to wyłącznie emisji wynikających ze szczególnego działania zanieczyszczającego polegającego na spalaniu odpadów. Ponadto podatek akcyzowy jest niezależny i odrębny od innych podatków akcyzowych i klimatycznych stosowanych w Norwegii: charakteryzuje go indywidualna podstawa opodatkowania oraz indywidualne stawki podatkowe i zdarzenia podatkowe, jak również grupa podatników, które są odrębne od innych podatków klimatycznych⁽⁶⁶⁾ ⁽⁶⁷⁾.
- (70) W decyzji o wszczęciu postępowania Urząd zakwestionował system odniesienia określony przez władze norweskie, ponieważ wydaje się, że celem podatku akcyzowego jest ustalenie ceny wszystkich emisji CO₂ na jednolitym poziomie, tak aby zminimalizować całkowity koszt emisji CO₂ dla wszystkich spalarni odpadów. W toku formalnego postępowania wyjaśniającego władze norweskie wyjaśniły ponadto, że chociaż celem podatku akcyzowego jest internalizacja ceny emisji CO₂, tak aby wszystkie emisje podlegały kosztom emisji, to jednak celem tym nie jest stosowanie *jednolitego* poziomu cenowego do wszystkich emisji, niezależnie od tego, czy emisje te podlegają systemowi ETS, czy rozporządzeniu ESR. Wynika to głównie ze względów politycznych władz norweskich. Względy te są dwojakie (zob. również pkt 39 powyżej). Po pierwsze, władze norweskie uważają, że wszelkie dalsze redukcje w sektorach objętych systemem ETS na terytorium Norwegii prawdopodobnie nie przyczynią się do wypełnienia międzynarodowych zobowiązań Norwegii w zakresie redukcji emisji CO₂, ponieważ redukcje wynikające z systemu ETS zostaną rozdzielone między państwa EOG będące stronami tego systemu. Po drugie, władze norweskie uważają, że podatek nałożony dodatkowo oprócz systemu ETS spowoduje zakłócenie struktury zachęt w ramach systemu ETS i doprowadzi do mniej opłacalnych redukcji emisji w ramach obu instrumentów.
- (71) W strukturze opłat celowych, takich jak podatki klimatyczne nakładane w celu zniechęcenia do działalności, która ma negatywny wpływ na środowisko, zazwyczaj uwzględnia się cel polityki, któremu służy podatek akcyzowy⁽⁶⁸⁾. Władze norweskie wyjaśniły, że wprowadziły podatek akcyzowy w celu zapewnienia, aby spalanie odpadów, w odniesieniu do którego nie ustalono ceny emisji w ramach systemu ETS, podlegało takiej cenie emisji CO₂⁽⁶⁹⁾.
- (72) Przedmiotowy podatek akcyzowy wprowadzono, aby pomóc władzom norweskim w wypełnianiu zobowiązań w zakresie redukcji emisji w sektorze spalania odpadów podlegającym rozporządzeniu ESR oraz zobowiązań władz norweskich wynikających z porozumienia paryskiego. Jak zauważono w pkt 21 i jak wyjaśniły władze norweskie (zob. pkt 39), redukcji emisji objętych systemem ETS nie wlicza się na poczet zobowiązań Norwegii w zakresie redukcji wynikających z rozporządzenia ESR. Ponieważ odpowiednie zakłady/jednostki są już objęte instrumentem internalizacji cen za pośrednictwem systemu ETS, takie emisje są wyłączone z zakresu podatku za pośrednictwem środka 1. Jak wskazano w pkt 27 powyżej, podatkowi akcyzowemu podlegają pozostałe spalarnie/jednostki spalania odpadów, które przed wprowadzeniem podatku akcyzowego nie pobierały żadnej ceny za swoją działalność powodującą emisję CO₂.

⁽⁶⁰⁾ Prop. 1 LS (2024–2025) *Skatter og avgifter 2025*, sekcja 22–18.

⁽⁶¹⁾ FOR-2024-12-13-3220, *Storingsvedtak om avgift på avfallsforbrenning for 2025*.

⁽⁶²⁾ Rozporządzenie z dnia 11 grudnia 2001 r. nr 1451 w sprawie podatku akcyzowego, FOR-2001-12-11-1451, sekcje 3-13-1 i 3-13-2.

⁽⁶³⁾ Tamże, sekcja 3-13-2.

⁽⁶⁴⁾ Tamże, sekcja 3-13-4.

⁽⁶⁵⁾ Chociaż podatek jest nakładany na podstawie emisji CO₂, jest to wartość przybliżona wyliczona na podstawie ilości odpadów w tonach pomnożonej przez określony współczynnik emisji.

⁽⁶⁶⁾ Chociaż nadrzędnym celem politycznym władz norweskich jest ustalenie opłat za emisje podlegające rozporządzeniu ESR na tym samym poziomie, cel ten podlega szczególnym uwarunkowaniom w odniesieniu do każdego podatku klimatycznego i stanowi zasadę przewodnią w różnych podatkach.

⁽⁶⁷⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2025 r., Prezydent Miasta Mielca, C-453/23, ECLI:EU:C:2025:285, pkt 47 i 70.

⁽⁶⁸⁾ Wytoczne dotyczące pojęcia pomocy państwa, pkt 136.

⁽⁶⁹⁾ Środek 1 przyjęto w ramach podatku akcyzowego wprowadzonego w 2022 r. (zob. pkt 7), lecz nie zostanie on wprowadzony w życie przed zatwierdzeniem przez Urząd.

- (73) Urząd uznaje, że normalny system podatkowy określony przez władze norweskie jest zgodny z brzmieniem prawa krajowego ⁽⁷⁰⁾ ⁽⁷¹⁾: Podatek akcyzowy, z uwzględnieniem środka 1, stanowi podatek od emisji ze spalania odpadów, które nie podlegają kosztom emisji dwutlenku węgla na mocy ustawy o systemie ETS/kwotach klimatycznych.
- (74) Zwolnienie z podatku akcyzowego od spalania odpadów przyznaje się w odniesieniu do wszelkich emisji ze spalania odpadów, które podlegają obowiązkowi umarzenia uprawnień do emisji określonego w ustawie o kwotach klimatycznych. W związku z tym w przepisach krajowym definiuje się krąg beneficjentów zwolnienia w sposób abstrakcyjny i ogólny ⁽⁷²⁾. Wszelkie emisje ze spalania odpadów objętych systemem ETS są objęte zwolnieniem w ramach środka 1.
- (75) Urząd uznaje ponadto, że względy polityczne, jak stwierdziły władze norweskie, wchodzą w zakres autonomii fiskalnej państwa EOG, które ma swobodę wprowadzania ogólnych zwolnień lub mechanizmów zmian ⁽⁷³⁾ ⁽⁷⁴⁾, które uważa za odpowiednie do osiągnięcia celu środowiskowego realizowanego przez przedmiotowy podatek.
- (76) Ponadto nie wydaje się, aby warunki ustanowione w ramach środka 1 były pod względem prawnym lub faktycznym związane z jedną lub kilkoma szczególnymi cechami jedynej kategorii przedsiębiorstw, które mogą podlegać temu środkowi ⁽⁷⁵⁾. Istotne cechy zwolnienia niektórych emisji z podatku akcyzowego nie wydają się nierozzerwalnie związane z charakterem przedsiębiorstw wytwarzających emisje lub z charakterem ich działalności.
- (77) Rozróżnienie między przedsiębiorstwami, których emisje są objęte środkiem 1, opiera się raczej na rozgraniczeniu określonym w systemie ETS i ustawie o kwotach klimatycznych i wynika z tego systemu regulacyjnego. Istotną cechą decydującą o tym, czy dane emisje są objęte zwolnieniem przewidzianym w ramach środka 1, jest zatem to, czy emisje te są już objęte mechanizmem internalizacji cen na podstawie innego, uzupełniającego instrumentu regulacyjnego dotyczącego ustalania cen emisji, a mianowicie systemem ETS. Wspomniane rozgraniczenie jest zatem zgodne z rozgraniczeniem dokonanym w ramach systemu ETS, w którym określono, które emisje podlegają ramom regulacyjnym ETS, a które podlegają redukcji przez państwa EOG zgodnie z ich celami krajowymi.
- (78) Ponadto system ETS obejmuje szereg sektorów i instalacji powyżej określonej wielkości, a także niektóre rodzaje procesów produkcji, które odbywają się w różnych sektorach. Wyłączenie w ramach środka 1 będzie zatem miało zastosowanie do przedsiębiorstw podlegających obowiązkowi umarzenia uprawnień do emisji w ramach systemu ETS, do których mogą należeć przedsiębiorstwa, których główną działalnością jest spalanie odpadów, oraz przedsiębiorstwa w innych sektorach, które mogą wykorzystywać odpady jako jedno z kilku paliw w celu zaspokojenia swoich potrzeb energetycznych, wytwarzając jednocześnie produkty należące do innych sektorów gospodarki ⁽⁷⁶⁾.
- (79) Na podstawie tych rozważań Urząd zgadza się z twierdzeniem władz norweskich, że systemem odniesienia jest podatek akcyzowy od spalania odpadów, z uwzględnieniem środka 1 jako nieodłącznej części tego systemu. W związku z tym Urząd stwierdza, że system odniesienia zdefiniowano prawidłowo jako podatek akcyzowy od spalania odpadów w odniesieniu do wszystkich emisji nieobjętych zakresem systemu ETS, ale podlegających zobowiązaniom Norwegii wynikającym z rozporządzenia ESR.
- (80) Po dalszej analizie w ramach formalnego postępowania wyjaśniającego i wymianie argumentów z władzami norweskimi na temat odpowiednich przepisów krajowych dotyczących podatku akcyzowego i jego celów oraz biorąc pod uwagę nacisk, jaki sądy UE kładą na autonomię fiskalną państw EOG, Urząd uznaje, że wątpliwości wyrażone w szczególności w pkt 44–46 decyzji o wszczęciu postępowania zostały wyjaśnione.

⁽⁷⁰⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 5 grudnia 2023 r. Luksemburg/Komisja, C-451/21 P i C-454/21 P, pkt 120.

⁽⁷¹⁾ FOR-2024-12-13-3220, sekcja I i litera II.

⁽⁷²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2025 r., Prezydent Miasta Mielca, C-453/23, ECLI:EU:C:2025:285, pkt 42 i 50.

⁽⁷³⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2025 r., Prezydent Miasta Mielca, C-453/23, ECLI:EU:C:2025:285, pkt 51 i 58.

⁽⁷⁴⁾ Wyrok Sądu Unii Europejskiej, Svenska Bankföreningen i Länsförsäkringar Bank/Komisja, T-112/22, ECLI:EU:T:2024:250, pkt 89 i 91.

⁽⁷⁵⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2025 r., Prezydent Miasta Mielca, C-453/23, ECLI:EU:C:2025:285, pkt 54–55.

⁽⁷⁶⁾ Zob. dokumenty nr 1525019 i 1525021, o których mowa w przypisie 10, s. 3–4.

- (81) Urząd uważa, że sytuacja opisana w orzecznictwie, o którym mowa w pkt 45 decyzji o wszczęciu postępowania, dotyczy zwolnienia z podatku, który nie jest porównywalny z podatkiem w przedmiotowej sprawie, ponieważ tamto zwolnienie nie było ogólne ani abstrakcyjne, lecz zostało raczej przyznane określonym sektorom przemysłu. Ponadto w przeciwieństwie do orzecznictwa, o którym mowa w pkt 45 decyzji o wszczęciu postępowania, system odniesienia przedstawiony przez władze norweskie jest zgodny z brzmieniem prawa krajowego i nie jest sprzeczny ze strukturą podatku (zob. pkt 73 powyżej).
- (82) Co więcej, w świetle rozwoju orzecznictwa związanego z oceną selektywności od czasu decyzji, o której mowa w pkt 44 decyzji o wszczęciu postępowania, Urząd uważa, że argumenty podniesione w odniesieniu do tej decyzji są formalistyczne i nie są już reprezentatywne dla kryteriów składających się na ocenę selektywności określonych przez sądy UE.
- (83) Ponadto Urząd nie dysponuje żadnymi informacjami sugerującymi, że system odniesienia skonfigurowano zgodnie z ewidentnie dyskryminującymi parametrami mającymi na celu obejście prawa EOG dotyczącego pomocy państwa ⁽⁷⁷⁾ ⁽⁷⁸⁾.
- (84) Podsumowując, środek 1 należy uznać za nieodłączną cechę systemu odniesienia i nie prowadzi on do powstania selektywnej korzyści.

6.4.2 Odstępstwo od systemu odniesienia

- (85) W związku z wnioskiem sformułowanym w pkt 84 powyżej Urząd uznaje, że środek nie jest selektywny. Nawet gdyby jednak uznano, że środek 1 nie stanowi części systemu odniesienia, w związku z czym system odniesienia jest ogólnym podatkiem od emisji ze spalania odpadów (nieobejmującym zwolnienia przewidzianego w środku 1), Urząd nie uznaje, że środek ten jest na pierwszy rzut oka selektywny z powodów przedstawionych poniżej.
- (86) W drugim etapie trzyetapowej analizy środków podatkowych (zob. pkt 59 powyżej) należy ocenić, czy środek 1 wprowadza rozróżnienie między przedsiębiorstwami w drodze odstępowania od systemu odniesienia. W tym celu konieczne jest ustalenie, czy środek może sprzyjać określonym przedsiębiorstwom lub produkcji określonych towarów w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami, które znajdują się w podobnej sytuacji faktycznej i prawnej, w świetle istotnego celu tego systemu odniesienia ⁽⁷⁹⁾.
- (87) W swoim zgłoszeniu władze norweskie wyjaśniły, że celem podatku akcyzowego od spalania odpadów jest ustalenie ceny emisji pochodzących ze spalania odpadów, jeżeli ceny tej nie ustalono za pomocą alternatywnych instrumentów ⁽⁸⁰⁾ ⁽⁸¹⁾. Władze norweskie powtórzyły ten argument również w trakcie formalnego postępowania wyjaśniającego.
- (88) W pkt 50 decyzji o wszczęciu postępowania Urząd zauważył, że wydaje się, iż celem była również internalizacja ceny emisji na poziomie co najmniej równym poziomowi ustalonemu przy wprowadzaniu podatku akcyzowego. Po dalszej ocenie krajowej podstawy prawnej i celów podatku akcyzowego w ramach wymiany argumentów z władzami norweskimi Urząd uznaje jednak, że celem jest w rzeczywistości wycena emisji, w odniesieniu do których nie ustalono jeszcze ceny za pomocą innych instrumentów, zob. pkt 70–72.

⁽⁷⁷⁾ Por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 2011 r., Komisja i Hiszpania/Rząd Gibraltaru i Zjednoczonego Królestwa, C-106/09 P i C-107/09 P, ECLI:EU:C:2011:732, pkt 100–108, o którym mowa w przypisie 46.

⁽⁷⁸⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2025 r., Prezydent Miasta Mielca, C-453/23, ECLI:EU:C:2025:285, pkt 53 i 73.

⁽⁷⁹⁾ Wytoczne dotyczące pojęcia pomocy państwa, pkt 135.

⁽⁸⁰⁾ Zob. zawiadomienie, s. 2, 5–6 i 10.

⁽⁸¹⁾ Zob. również decyzja o wszczęciu postępowania, pkt 25–30 i 43.

- (89) Podatek akcyzowy od spalania odpadów jest skonstruowany w sposób uzupełniający system ETS w celu zapewnienia, aby emisje ze spalania odpadów, w odniesieniu do których nie ustalono ceny w ramach systemu ETS, były obciążane opłatą za pośrednictwem alternatywnego instrumentu w formie podatku akcyzowego od każdej emitowanej jednostki⁽⁸²⁾. Dokumenty przedstawione przez władze norweskie potwierdzają, że logika ta jest stosowana w sposób spójny⁽⁸³⁾. W przypadku gdy spalanie odpadów objęte rozporządzeniem ESR powoduje emisje CO₂ do atmosfery⁽⁸⁴⁾, wszelkie takie emisje wiążą się z kosztami emisji dwutlenku węgla w ramach podatku⁽⁸⁵⁾. Podobnie przedsiębiorstwa odpowiedzialne za wszelkie emisje podlegające systemowi ETS muszą umarzać uprawnienia do emisji w odniesieniu do takich emisji. Chociaż poziom podatku może różnić się od ceny uprawnień do emisji (które ze względu na swój charakter są zmienne w odpowiednich okresach rozliczeniowych i w ramach ustalonego pułapu), oba instrumenty, ze względu na swoją odmienną strukturę techniczną i praktyczną, skutkują nałożeniem kosztu na każdą wyemitowaną jednostkę CO₂. Stanowi to zachętę do redukcji emisji, jeżeli takie redukcje są tańsze niż koszt emisji dwutlenku węgla w danym systemie.
- (90) Urząd uważa zatem, że w świetle celu systemu odniesienia, jakim jest opodatkowanie emisji, które nie podlegają innemu instrumentowi internalizacji cen, zwolnienie w ramach środka 1 dotyczy emisji, które nie są w takiej samej sytuacji prawnej i faktycznej co emisje podlegające podatkowi akcyzowemu od spalania odpadów. Wynika to z faktu, że pierwsze emisje podlegają już mechanizmowi internalizacji cen, a mianowicie systemowi ETS, podczas gdy drugie emisje nie podlegają takiemu mechanizmowi.
- (91) Po dalszym zbadaniu podatku akcyzowego i środka 1 Urząd stwierdza również, że okoliczności faktyczne sprawy i zastosowanie zwolnienia w przedmiotowej sprawie nie są porównywalne z okolicznościami ocenionymi w praktyce decyzyjnej, o której mowa w pkt 53 decyzji o wszczęciu postępowania. Wynika to między innymi z faktu, że środek w niniejszej sprawie ma zastosowanie ogólne, a systemy odniesienia i cele systemów odniesienia różnią się w tych przypadkach.
- (92) Podsumowując, nawet jeżeli, wbrew ocenie Urzędu, środek 1 nie uznaje się za nieodłączną część systemu odniesienia, w związku z czym systemem odniesienia jest ogólny podatek od spalania odpadów, Urząd uważa, że środek ten w żadnym wypadku nie jest na pierwszy rzut oka selektywny. Stanowi to dodatkowy powód, który świadczy o tym, że środek 1 nie przynosi selektywnej korzyści.

7 Wnioski

- (93) Na podstawie powyższej oceny Urząd uważa, że ponieważ zwolnienie z podatku akcyzowego od spalania odpadów w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych ETS nie spełnia kryterium selektywności, nie stanowi ono pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środek 1, który polega na zwolnieniu przedsiębiorstw podlegających unijnemu systemowi handlu uprawnieniami do emisji z podatku akcyzowego od spalania odpadów, nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące środka 1 zostaje niniejszym zamknięte.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Norwegii.

⁽⁸²⁾ Nie uwzględniono emisji objętych LULUCF.

⁽⁸³⁾ Zob. dokumenty nr 1525019 i 1525021, o których mowa w przypisie 10, s. 6–9.

⁽⁸⁴⁾ W przypadku gdy CO₂ nie jest wychwytywany ani składowany.

⁽⁸⁵⁾ Z wyjątkiem odpadów niebezpiecznych, które nie nadają się do przetwarzania ze zwykłymi odpadami konsumpcyjnymi ze względu na ryzyko poważnego zanieczyszczenia lub zagrożenia dla ludzi, zwierząt i środowiska.

Artykuł 3

Jedynie wersja niniejszej decyzji w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2025 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA
Arne RØKSUND
Przewodniczący
Odpowiedzialny członek Kolegium

Árni Páll ÁRNASON
Członek Kolegium

Stefan BARRIGA
Członek Kolegium

Melpo-Menie JOSÉPHIDÈS
Zatwierdzająca jako Dyrektor
ds. Prawnych i Wykonawczych